

Царье, придворны и учены треперяхъ предъ оногози който носяше званіето на страшната наука. Такъвзи сжщо страхъ вдъхваше и страшныйтъ и скрытоумный Арбакъ. Славата и открытіята му бѣхъ познаты тогасъ на сичкытъ конто са занимавахъ съ магіята. Нѣкой отъ тѣхъ му бѣхъ съвременници и го почитахъ като употреблявахъ не истинното му и извѣстно име. Приписвахъ му една потайна наука и въ продълженіето на много време Греція и въ поселеніята на источнытъ брегове той носяше названіето Меркурій *съ ошелныя полъс*. Хитрытъ му кознетворства и прочутата му мъдрость ся поменувахъ въ разны книги намѣрены между *опытытъ на любовнытъ искусства*, конто ревностно по не и безъ голѣмъ страхъ изгорихъ въ Ефесъ послѣдователитѣ на Христіанството и тѣй явнихъ насъ днесъ отъ доказателството на сажанинската генианность.

Арбакъ немаше друга совѣсть освѣнь остроуміето си, нравственнытъ законы не го плашахъ. Като гледаше на тѣхъ като на чловѣческо изнамѣрванье за обуздаванье само на простолюдіето, той мисляше че заради высокытъ си познанія имаше право да е по горень отъ туй простонародіе: «Ако чрезъ остроуміето си мож да

на туй отъ духа на епохата му и отъ обстоятелствата на рожденіего му. Характерътъ му принадлежи на описанытъ години. И отъ най-напрѣдъ азъ си предполагахъ да развѣжъ повече неговытъ претензіи на магіята и да запознажъ читателя съ разнытъ тайности на тогашната шарлатанска тѣзи наука, но характерътъ на Арбака ми се показа по интересенъ и поради туй трѣбаше да напуснѣ описаніето на по голѣмата часть на магическото искусство, на което коварствата и шарлатанствата може съвѣй днесъ, благодареніе на усъвършенствованіето на чловѣческытъ познанія, да ги разумѣ само чрезъ собствениото си разсѣжданье. Арбакъ, какъто го азъ създадохъ, е остроумень и нема нужда да прибѣгва съба минута на птругытъ и вещественны средства за да вдѣхва ужасъ. А тука азъ описахъ послементарнытъ и по простытъ тайности на магическото искусство като изоставихъ подробноститѣ, и туй бѣ доста за да се познае остроуміето на Египтянина.

А вѣщицата на тората Везувій която подиръ малко ще се поевни на сцената, магитѣ и любовнытъ бильки, навицыгъ ѳ и пешерата ѳ, сичко туй свойственно и на сѣвернытъ народы какъто и на народа на повѣстьта ми. Ученыйтъ читателъ ще си припомни тука една друга вѣщица въ *златото магаре* на Апулія описана; за не-свѣдущытъ латинскій езыкъ препоручавамы сполученія Англійскій преводъ на Тайлора на прекрасныя романъ на Апулія. На Италианскій езыкъ има четири разны превода на сжщія романъ.